

אזכרו של רוט בנימין ז"ל

רוט בנימין

ז"ל

דברים לזכרו של רוט בנימין ג"א

צבא הגנה לישראל

דברים לזכרו

א' בסיון תשט"ו
22.5.1955

אל משפחת רוט השכולה

בצער רב אני כותב אליכם את המכתב הזה.
בנכם היקר, סגן משנה בנימין רוט. שרת תחת פקודי קרוב לחצי שנה,
עד שנפל בעת מילוי תפקידו בהגנה על גבולות ישראל ביום שלישי
כ"ה באייר תשט"ו.

דברים לזכרו של רוט בניהו ז"ל

בנימין היה אהוב על כלנו. אני כמפקדו הערכתי אותו כקצין אשר תמיד מלא את תפקידו כיאה. הוא שימש דוגמה ומופת לכל חבריו, גבורתו וטוב לבו חבבוהו על כל אלה אשר שרתו יחד אתו ותחת פקודו. הוא מת לצדי, בלי סבל, ועד רגעו האחרון היה אותו בני, קצין אמיץ וחיל עז רוח.

מותו באביב חייו השאיר בלב כלנו חלל ריק אשר אין למלאו.

אשתי ואנכי, וכן כל פקודיו וחבריו ביחידה, נמצאים אתכם באבלכם הגדול, אשר אין לו תחומים.

המקום ינחם אתכם עם שאר אבלי ציון וירושלים.

ר. ע. אהרונסון
רס"ן

דברים לזכרו של רוט בנימין ז"ל

טמכתבו של אביו

בניסין ז"ל נולד בטרנסילבניה (רוסניה) בשנת 1932. כבר בהיותו בן 14 נכנס לתנועת נוער ציונית והיה מטובי הסתרימים לקק"ל. בביה"ס התיכון הצטיין בלמודיו וקבל כמה פרסים. בהיותו בקפריסין נכנס לעליית הנוער והכחיש שיש לו הורים כדי לעלות יותר מהר ארצה. בארץ למד בנהלל והתנדב בין הראשונים לשקם את ניצנים.

אחרי שרותו בצבא הסדיר הסכים לבקשת הוריו להשתחרר ונכנס כחבר בעל משק בכפר אחים, אבל הוא התגעגע לצבא והתנדב חזרה, תמיד היה מתנדב לכל משימה.

לבקשת ההורים לא להסתכן ענה "הרי סוף סוף משהו מוכרח להסתכן וגם ההוא אהוב על יקיריו כמוני".

היה קצין אסיף וחילל עז רוח.

דברים לזכרו של רוט בנימין ז"ל

י. שמואל אומית להמסגן וזם ההוא אהוב אה קצא סמוני ואילו צופי ומה. ואלה הם יקני יסקרו
אל הסיפור י"חוא עמי צ"לוי בלו סבל צדי יצאו האחרין היה אומה קני קצן אהן וחיל צ"ל לוח
אומה קאבוק חיל השאמי בוד סלני אלה סוק אלס זן השאמי

שמו של סמלא השאלון 1208 שאלה

החתימה 1208

החאריך 6 קלו 1955 הסקום ספי - זלום

בְּנִימִין רוט

בְּנֵהָלֵל.

עם התגייסותו לצה"ל הייתה משאלה אחת בלבד, לשרת בנגב. שם השיג אותו מוקש רצחני של האויב.

נחום גנץ כפר אחים.

בְּנִימִין רוט נפל ב־17.5.55. בן 23 בנפלו. הפרטי אותו עוד בחוץ-לארץ, היינו יחד באותה תנועת נער. בחור שקרן היה, בעל מרץ ומסירות לענין הציוני. בעלותו ארצה הלך לבית-הספר החקלאי בנהלל. הצטרף לכפר-אחים יחד עם הוריו.

משקו בכפר-אחים הוא אחד המשקים היפים. במיוחד התמסר לשני הענפים: רפת וירקות. בפל נמרה האהבה לאדמה, טפולו המסור בבעלי-החיים. פעל הרבה למען שפור מראה החצר במשקי החברים בכפר. ברצון העביר לאחרים מידיעותיו החקלאיות, שרכש

דברים לזכרו של רוט בנימין ז"ל

בנימין היה בחור שקדן, בעל מרץ ומסירות
לעניין הציוני. בעלותו ארצה בגיל 15,
עט עלייה הנוער מקפריטין, הלך לבית הספר
החקלאי בנהלל, עט רכז ידע חקלאי, ולאחר
מכן הצטרף עט הוריו לכפר אחיט.

עט התגייסותו לצה"ל הייתה מטאלה אחת בלבו -
לשרת בנגב.

לאורך גומרו את חוק טירווו הצבאי, נרסם
בנימין לסנתיים צבא קבע "עודני צעיר,
איני נטוי וראוי הדבר לשאאר עוד על מסמר
המולדת".

בנימין רוט נפל ב-17.5.55 על מוקס רצחני
של האוייב בטרוח הנגב.

בן 23 היה במותו.

(מתוך ספר "יזכור" -

הוצאת מטויד הבטחון)

רוט בנימין

17.5.55/4.9.32

כתבות שפורסמו על אותו של רוט בנימין ז"ל

בנימין רוט

(שלושים לגמלו)

ברכתי לכם, אנשי מרמורש
סיגט והנלוים עליכם, אשר בנע-
רותי רבות שמעתי על היוחכם
עובדי אדמה, אנשי תורה, ועבודה,
בריאים בגופם, ובנפשם — וא-
הבתיכם מרחוק, ואתה ראיתיכם
בארצנו, בצעדכם על אדמת הדרום
הטובה והרחבה — ואהבתיכם מש-
נה אהבה.

„ויתרון ארץ מלך לשדה געבד“
(קהלת ה' ח') — מי שמשעבד עצמו
לשדה, בא לידי ג' דברים: מוסר,
לחם, כח.

מי יתן, ואתם ובניכם לא תהלכו
בגדולות ונפלאות תוך מן הגדולות
והנפלאות שבעבודת האדמה —
אשל ברש

(מתוך מכתב לכפר

אחים אחרי ביקור)

בלילה באו חברי כפר-אחים המבוהר
לים (עוררונו משינה: נפל הבן הבכור
של הנסר, אנשים אלה כולם יודעים
שכול ואלמון מהן כולם — שרניים
למשפחותיהם, ביצולי מחנות התשפחה,
ישנם ביניהם מי ששכל ארבעה יל-
דים, יש — שלושה או שנים, כאן התי-
חילו כולם לבנות משפחות מחדש, משי-
פחת דבורה ונתן רוט יחידה היא שהי
ביאה לארץ בשלום את שלושת יל-
דיה, כשהגיעה דבורה לכפר — והיא
בין הראשונות ומניחות היסוד — אמר
לה: „הרי עלי ממש לפחד מעין רעה;
רבים כאן בני גילגה, אך כולם הורים
צעירים“.

ממנה נודע לי, כיצד שמרה על יל-
דיה ועמדה מאתוריהם כחומה בצורה,
אפשר היה לחשוב, ששום צוררים ופג-
עים לא יוכלו לה, משפחת עובדי אד-
מה, אתת משתי משפחות יהודיות בוד-
דות בכפר טראנסילבני, גשארה לבדה
במשק עם שלושת ילדיה הקטנים, כא-

כתבות שפורסמו על אותו של רוט בנימין ז"ל

אל נכון, לא רבות ראו עיניהם נשיר
היל ועובדות אדמה כמוה. כך חיגכה
גם את בניה.

בנימין עלה לארץ בגיל 15 עם עליית
הנוער, בעזבו את ההורים בקפריסין,
לפני עלייתו ארגן שביתה בין החבר
רים כאשר "עליית הנוער" פסלה נער
מן החברה שלו בגלל בריאות רוספת.
הנער הנפסל היה גלמוד בהחלט ובני
מין טיפל בו כאח במשך שנים, אף
העלה אותו ארצה. שנתיים למד בני
מין בבית הספר החקלאי בנהלל, אחר
כן הצטרף לחברת נוער, אשר התנד
בה לשקם את קבוצת ניצנים לאתר
שחרורה. בינתיים בנתה המשפחה משק
קטן אחד ^{בנהלל} קיבל גם ^{בנהלל}
בשובו לכפר, לחבר עצמאי בכפר. אך
לא שב הביתה אחרי גמרו את חוק שיר
רותו בצבא ונרשם לשנתיים לצבא
הקבע. "עודני צעיר, איני נשוי וראוי

שר נשלח בעלה לרוסיה לעבודות
כמיה עם פרוץ מלחמת העולם השנייה.
בכפר השחולל כומר קוויטסי, אשר
הסית איכרים להחרים את רכושם של
היהודים. הם שמעו וכן עשו. כאשר
שדדו מדבורה את הפרות, העופות וכל
האספקה שבמשק, לקחה את שלושת
הקטנים ועמדה ביום ראשון בדרך לכי
נסיה. כשעבר "הכומר" פנתה אליו:
"לקחתם את האב ואת הפרנסה, קחו
גם את הילדים — לא אוכל לכלכלם".
הנמה לעג לה: "החושבת את שאמנם
יש לי ענין בכך, במה תקיימי את
צאצאייך?" היא ענתה: "אם כן — מה
חטיף לצאן? פרעיתך? הבואת? היא
תחכם ואמתתכם?"

האם ניצחה והאיכרים בעצמם השי
בו לה פרה וקצת עופות באמרם: "רק
מפני שראינו בעינינו, כי הנך עובדת
בעצמך".

כתבות שפורסמו על אותו של רוט בניאין ז"ל

הדבר שאשאר עוד על משמר המולדת. כל פרטתה שהרוויח הכנים לבנין המשק. נגמר מועד שירותו ובכית היכו לשובו אך איך לעזוב את הנגב, את גבול רצועת עזה, שם שרת כל הזמן? עוד לא הגענו לשקט, המתיחות בגבולות גוברת, מוכרחים להשאר עוד זמן-מה.

בביקורו האחרון בבית היתה שיחה רצינית בין האם והבן.

היא אמרה: "למה לך להיות אדוק מן האפיפיור?"

הוא ענה: "ממך למדתי להיות נאמן".

אמרה האם: "לא ייתכן שלא תעשה פעם גם את חשבונך הפרטי; אף לנו הגיע הזמן לזכות בקצת נחת מבנים".

בנימין השיב: "אמא, היודעת את, שכל אחד מאתנו עומד במערכה נגד ארבעים? עכשיו הגידי לי, מה עם

החשבון הפרטי שלי?"

כאשר הגענו בחשכת לילה לכפר שעצר את נשימתו ונכנסנו לשער החצר המוכרת לנו כל כך, מסודרת ומטופחת, חיבק אותנו האב ואמר:

— גם עלינו עוברת הכוס, מוכרחים לתת קרבן.

בבית התייפחה האם בניגון התפילה הידוע, אך בנוסח מוזר מאד:

— מה יקרת לי, ארצי, כל שעל אדמתך רווי דם יקרינו.

ואנו קוראים להם — עולים חדשים!

רבקה גובר

חודצ'אוויו של רוט בני'אוויו ז"ל

בני בקורס קאנניס

מנדלזון'ס על הרט בנימין ז"ל

מחנותינו על הרט בניאין ל"א

מכתבים שנשלחו לרוט בנימין ג"ל

24/12/54

ליצובי היקר יסורי!!!

קבלתי את מכתבך המסוק 23/12/54 ולשמתי אותו בתיבת שלי
למחרת.

אגלי להבטוחו להמשיך ולהישאף לנישואים שמי
לחציין היה להפסיק בלע הזבחים עם יום, ובמין
אגלי לנישואים שהי לא אפרט לך ספיר במכתב זה
אך אולי נמשיך לך את המיחה, קאוס מקהים" אפוא
וכאן לפיכך אסירא שלוקי.

אעלה אותי ילדך ויחיו, בתיב אלסן הדין
להבטיח לך את מלבי הנוכחי בצדק: יש לי מלך היראה

מחכתבים שנשלחו לרוט בנימין ג"ח

בא אלן נכבד מנחם את ברוך סוקולוב עם שנה ומחצית
לא אלן לואה לפניו ל' בדלמה מחבורת אלן אפילו
הביקר. התאכזבה מחבורת אלן במשך סוקולוב.
סיימתה הן הבור לאכזבה אתה מן סוף האגדה
לפוב בראת סוף הופה לא רוצה ללכת לבנה.
כפיך חלק קטן מקבוצת הרבים. לואו יוציא לך אלן זמתי
בנו"ש באיטליה קיום קדיני. מוציין, כיום הנו"ש אלן
מפקד יוציא כפי אתים כן לאונני. מולם לבור בקבוצת
הן לזמתי חלקו. מספרה סוף ל' כולו זבלות.
איר סוף סוקולוב אלן מוכן ללמוד לך אלן אמנם לאלו למו
עצב אלן מאל קבוצתו אך בלפיק מה לא אוצלה. את הסוף
ממן למקבולו ברוך חברי, פירמיה" אלן מחבורת אלן ולטוב

מחכתבים שנשלחו לרוט בנימין ז"ל

הא-אקבי. כאן לא יבחרו בק אטלטה. הוא בוצר אך בקטל עזמי
אטלטה נעלמה, הוא אנון במעב כיה זי. (הוא הוא את הדיג
הקצבתי"ן של קמיו, יאני בני. ← באשק מצבי 2

לפני יום אחד אספה היתה את הדיג קצבתי"ן, אלא
האטלטה שנתן אים קצב עזמי לטלטה את הדיג
הטובים של המדינה. ומכאן בא לי לטלטה
למחרת הטלטה באמת קיימת.
בש"ח המכתב את פולק אחסי"ן זינג בכ"ו ע"א

מכתבים שנשלחו לרוט בנימין ז"ל

לואה לך (שם) שאלה לא טובה לי כלום עליך
לשני נמצאו במאבק פיזי ומזוין בקשה עליך
צורת כתיב שני, כלומר שני מכתב לנשים ולשאר
צבא

היה מוצא שמה שאת בונה לי וצילום מכתב
ואשרו מכתב המור עליו אם שנתה לך
אני מניח את המכתב עם בקשה לקבלת מכתב ולגבי
בסקצ'.

מחכתבים שן שלמו לרוט בנימין ז"ל

באתר עומא "לשם" לשון (המחבר)

~~בני~~

נחמתי! ביתן מתוקה של צלילת בוס מתקת?
אני מוצב בסינלם לך את פוצאוליה!!!